

Secessie

Kwartaalblad voor de Studie van Separatisme en Directe Democratie

VLAMINGEN VOOR DE RECHTER

Dr. Alexandra COLEN: Wanneer ons recht?	2
Erik MARTENS: Vlamingen voor de rechter	3
Dr. Jos VERHULST: Vrijheid, democratie & secessie	16
Louis VAN ROY: Op zoek naar het Waalse vaderland	28

Nr. 17

A
VVK
V

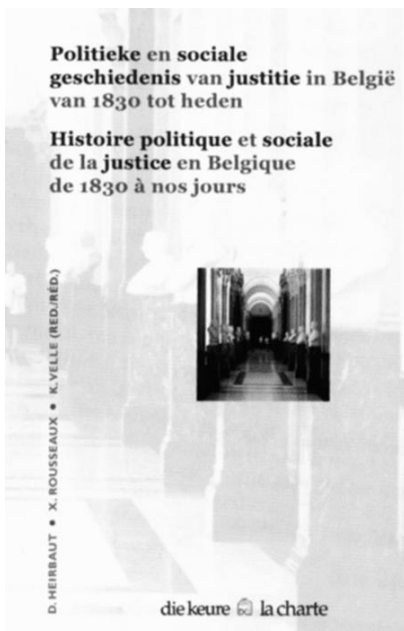
Driemaandelijks: oktober – november – december 2004

Een uitgave van het Mia Brans Instituut

www.secessie.nu

Wanneer ons recht?

Zopas verscheen “Politieke en sociale geschiedenis van justitie in België van 1830 tot heden,” een werk geschreven door een keure van Belgische hoogleraars, met een voorwoord van Marc Verwilghen, de vorige minister van Justitie, en een nawoord van Laurette Onkelinx, zijn opvolgster. Een “standaardwerk” noemt men zo iets, maar net zoals de krant met dezelfde naam, is deze standaard een leugen. Nergens in dit werk zal de lezer de feiten vinden die **Erik Martens** in dit nummer brengt. Die passen niet in het kraam van de officiële Belgische geschiedschrijving. De harde waarheid is immers dat, doorheen de hele politieke en sociale geschiedenis van de justitie van België van 1830 tot heden, Vlamingen voor de rechter zijn gesleept, én veroordeeld, omdat zij voor hun rechten als Vlamingen opkwamen. Welke andere reden is er immers waarvoor de grootste Vlaamse partij van het ogenblik zich voor de rechtbank moet verantwoorden?

De Vlamingen hebben in België hun rechten nooit gekregen om de simpele reden dat zij de meerderheid in het land vormen. Moest men de Vlamingen de democratische rechten gegeven hebben die hun toekwamen, dan hadden zij als meerderheid het land moeten besturen. Dat mocht niet, en dat mag nog altijd niet.

De keuze waarvoor wij vandaag staan is eenvoudig: Ofwel wordt België een democratie, hetgeen inhoudt dat het aanvaardt dat Vlaanderen de Belgische toekomst bepaalt, ofwel schudden wij het Belgische stof van onze voeten en gaan onze eigen weg. De beeldspraak in de vorige zin komt uit de Bijbel. Er wordt ook naar verwezen in het artikel van **Dr. Jos Verhulst**. Hij schrijft terecht dat vrijheid en democratie niet kunnen bestaan zonder een recht op secessie. Slechts wanneer burgers kunnen breken met een staatsbestel waarmee ze het oneens zijn, kan van een reëel, want in vrijheid afgesloten, “sociaal contract” tussen burger en staat sprake zijn.

De auteur beklemtoont echter dat er naast een recht op territoriale secessie ook een recht op institutionele secessie moet bestaan, waarbij burgers bepaalde taken die de staat zich vandaag aanmatigt terug zelf in handen moeten kunnen nemen. Jos Verhulst komt tot die conclusie door te vertrekken vanuit een christelijk mensbeeld. Men hoeft overigens geen gelovige te zijn om dit mensbeeld te delen, aangezien ook de libertarische filosoof Ludwig von Mises tot dezelfde conclusies komt. Vandaag zijn de burgers door de staat tot een toestand van afhankelijkheid gebracht waarin deze burgers betwijfelen of ze nog in staat zijn om onafhankelijk te leven.

Onze derde en laatste bijdrage is van de hand van **Louis Van Roy**. Hij heeft het over Wallonië. Hier leeft een volk dat omdat het reeds decennia op de Vlaamse kap mocht leven, niet eens meer weet wat het zelf is: Waals, Belgisch of Frans? Volgens Louis Van Roy zijn de Walen zeker geen Fransen en kiezen ze slechts voor België uit gemakzucht. Over één zaak zijn de Walen het blijkbaar wel altijd eens geweest: ze wilden niet door Vlaanderen gedomineerd worden. Daarom hebben ze nooit toegestaan dat België een democratie werd waarin de meerderheid het voor het zeggen had.

Alexandra Colen*

www.secessie.nu

---

* Dr. Alexandra Colen is kamerlid voor het Vlaams Blok en uitgeefster van *Secessie*.